Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

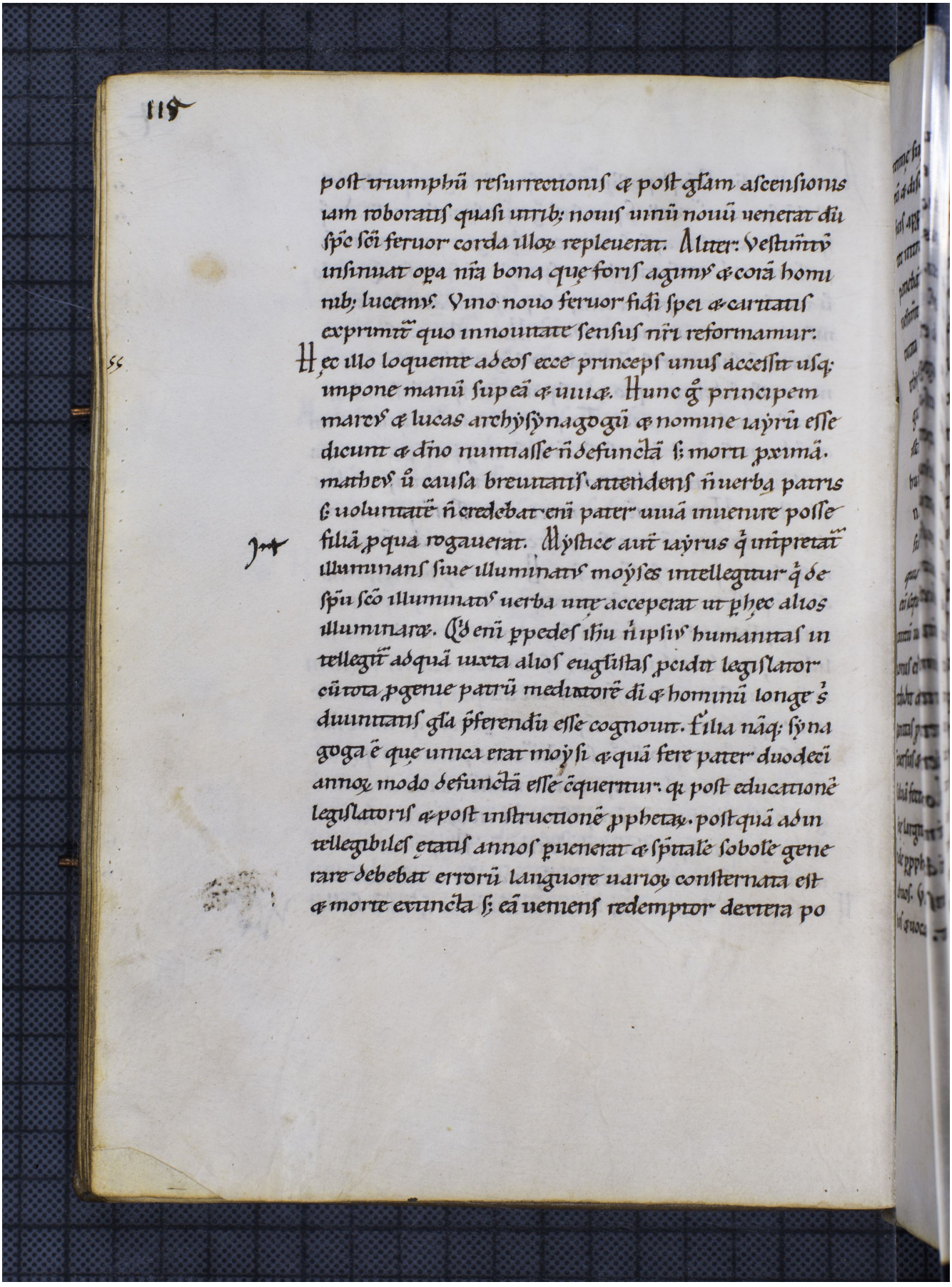

119

post triumphũ resurrectionis ⁊ post glam ascensionis
iam roboratus quasi utrib; nouis unũ nouũ uenerat diu
spc̃ sc̃i feruor corda illoꝝ repleuerat. Aliter: Vestimẽtũ
insinuat opa nr̃a bona quę foris agimꝰ ⁊ coram homi
nib; lucemꝰ. Vino nouo feruor fidei spei ⁊ caritatis
exprimit̃ quo innouamur sensus nr̃i reformamur.
Hec illo loquente ad eos ecce princeps unus accessit usq;
impone manũ supẽ ⁊ uiuet. Hunc q̃ principem
marcꝰ ⁊ lucas archysynagogũ ⁊ nomine iayrũ esse
dicunt ⁊ dño nunciasse ñ defunctã ſ; morti pximã.
matheꝰ ũ causa breuitatis attendens ñ uerba patris
ſ; uoluntatẽ ñ credebat enim pater uiuã inuenire posse
filiã ꝑqua rogauerat. Mystice aut iayrus q̃ interpretat̃
illuminans siue illuminatꝰ moyses intelligitur q̃ de
spũ sc̃o illuminatꝰ uerba uitę acceperat ut ꝓhec alios
illuminaret. Qui enim ꝓdes ihu n̄ ipsius humanitas in
telligẽtiã adquã uicta alios euglistas peidit legislator
cũ tota ꝓgenie patrũ mediatorẽ dei ⁊ hominũ longe ꝑ
duuntatis gla ꝓferendũ esse cognouit. Filia nãq; syna
goga ẽ quę unica erat moysi ⁊ quã fere pater duodecim
annoꝝ modo defunctã esse c̃querit̃. q; post educationẽ
legislatoris ⁊ post instructionẽ ꝓphetaꝝ. postquã ad in
telligibiles ętatis annos ꝓuenerat ⁊ spiritale sobolẽ gene
rare debebat errorũ languore uariis consternata est
⁊ morte evuncta ſ; eã uemens redemptor dextera po